

Forslaget dertil, naar disse Grunde ikke blive optagne i selve Dagsordenen. Den Affattelse, jeg har meent, en saadan Dagsorden burde have, bør efter min Opfattelse indeholde det, som den ærede Forslagsstiller har anført i Motiverne til sit Forslag, og jeg har derfor tilladt mig at foreslaae, at dette optages i selve Dagsordenen. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det kunde være rigtigt her at udtale, at man mener, at Geistlighedens Lønningsmaade først maa forandres, førend man kommer til at træffe Lovbestemmelser, der give Menighederne medvirkende Ret til at kalde deres Præster, da maa det efter min Betragtning af Sagen besvares bekræftende. Selv om denne Reform med Hensyn til Præsternes Lønningsmaade skulde staae hen i nok saa lang Tid, troer jeg ikke, det kunde være heldigt, før dette Forhold er ordnet, at gaae ind paa at give Menighederne Andeel i Kaldsretten; men paa den anden Side holder jeg mig overbevist om, at Reformen ikke vil kunne udskydes længe, og denne Tro bygger jeg derpaa, at jeg ikke antager, at begge Rigsdagens Thing ville komme til at vedtage nogen Lov, der ordner Folketjens Forsatning, førend dette Spørgsmaal er ordnet, og da, som bekjendt, om ikke Fleertallet af Geistlighed, saa dog mange Geistlige og ligeledes mange Andre, navnlig den nuværende ærede Kultusminister, interessere sig for at faae Folketjens Forsatning ordnet ved Lov, saa maa der dog dertil for ham ligge en stærk Driveffener til at faae denne Sag angaaende Præsternes Lønning snarest muligt ordnet, da han efter min fulde Overbeviisning, førend dette er skeet, ikke kan vente nogen Kirkeforsatning vedtagen. At det bliver udtalt som Thingets Formening, at denne Reform ikke kan udsættes længe, er naturligtvis Noget, jeg ønsker at opnaae ved denne Dagsorden, og det er derfor, jeg skal tillade mig at anbefale mit Forslag.

Ordføreren (Hammerich): Jeg er kommen i en noget forunderlig Stilling til denne Sag ved det, at jeg rigtignok er Ordfører for Sagen, men det Væsentlige, jeg vilde udtale mig om, foreligger ikke. Jeg kan derfor alene holde mig til den stillede Dagsorden. An-

gaende denne mener jeg, at hvis man med Grund skulde kunne stemme for den, maatte Sagen først have foreligget til Forhandling; naar den ikke har været ordentlig behandlet, saa synes mig, at Thinget ikke rigtigt for sig selv kan begrunde sin Afstemning for eller imod Dagsordenen. Desuden er Thingets Stilling for Dieblisset saaledes, at en stor Deel af dets Medlemmer allerede have forladt Salen, da de vente en snarlig Oplosning af Thinget. Hvad den Tanke angaaer, der ligger til Grund for den Dagsorden, saaledes som den er foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen), om Præsternes Lønning, da har jeg i en anden Sag udtalt mig for denne Tanke om Præsternes Lønning, men jeg maa her igjen fremhæve, at Tanken under denne Belysning i Forhold til det Foreliggende ikke er debatteret. Det forekommer mig desuden, at denne Dagsorden tager sig noget besynderligt ud, thi hvad er det for en Dagsorden, der vil følge herefter? Det er, at vi gaae hjem. Jeg kan ikke stemme for at gaae over til denne besynderlige Dagsorden.

Formanden: Jeg skal kun med Hensyn til den ærede sidste Talers Foredrag bemærke, at forsaavidt han yttrede, at flere Medlemmer havde forladt Salen, fordi de ventede Thingets snarlige Oplosning, var det uden Tvivl et Udtryk, som alene blev brugt ved en Feiltagelse; det ærede Medlem meente vistnok kun Slutningen af denne Sessions Forhandlinger.

Ordføreren: Ja, ganske rigtig, jeg skal aldeles tiltræde den ærede Formands Udtalelse.

Kraiberg: Det vil af Betænkningen sees, at jeg og et andet Medlem af Udvalget, nemlig Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 5te Valgkreds (S. Petersen), ikke have kunnet slutte os til det oprindeligt forelagte Udkast, men at vi derimod have foretrukket at udtale vore Anskuelser om Sagen i et Indbringningsforslag, der foreligger i Form af et nyt Lovudkast. Vi betragte Spørgsmaalet om Præsteembedernes Besættelse som et betydningsfuldt Led i den Række af Reforme, i hvilke vi see en Bestingelse for et kraftigt Menighedsliv, og et